

θυμῇ βεβαίως ἐὰν τοῦ εἶναι δυνατὸν νὰ διατηρήσῃ συγχρόνως ἢ ἐπαυξήσῃ καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν ὑπόληψιν τῆς κοινωνίας; καὶ νὰ μὴ καταστρέψῃ τὰ δημόσια συμφέροντα. Ἄλλ' εἰς ποῖον ἐλλειμμα τίθεται ἡμέσως ἐν Ἑλλάδι πᾶν νέον ὑπουργεῖον; ἢ πρέπει νὰ ἀποβλέψῃ εἰς τὴν δυνατὴν βελτίωσιν τῆς ὑπαλληλίας καὶ τῆς διοικήσεως καὶ ἡμέσως νὰ πέσῃ διὰ τῶν φίλων του ἢ πρέπει νὰ τραπῇ τὴν ἄλλην ὁδὸν καὶ νὰ διατηρήσῃ τὴν πλειονοψηφίαν διὰ τῆς προχείρου καὶ ἀφθόνου χρήσεως τῶν λαφύρων τῆς ἐξουσίας. Ἐὰν ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσίν του πρόχειρα καὶ ἀφθονα τὰ μέσα ταῦτα, εἰς τί θὰ τὸν ὠθήσῃ τὸ αἶσθημα τῆς φιλαρχίας καὶ τῆς εὐκολίας; βεβαίως εἰς τὸ δεύτερον. Ἄλλ' ἐὰν εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ὑπουργῶν ἀφιέμενα λάφυρα ἐλαττωθῶσιν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἀνέφικτος νὰ καθίσταται δι' αὐτῶν, ἢ ἐξαγορὰ βουλευτικῶν ψήφων, τί θὰ ἔχωμεν κατ' ἀνάγκην καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ συμφέροντος τῶν ὑπουργῶν; Θὰ ἀναγκασθῶσιν οὗτοι νὰ διαθέσωσιν ὁλόκληρον τὴν ἀφιεμένην αὐτοῖς ἐξουσίαν, ὅσον οἶόν τε ἡθικώτερον καὶ πολὺ ἀφελέστερον καὶ πρὸς γενικωτέρους σκοποὺς, διότι μόνον οὕτω θὰ ἐλπίζωσιν, οὐ μόνον τὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὑπόληψιν, ἀλλὰ καὶ τῶν πλειοτέρων βουλευτῶν τὴν ὑποστήριξιν. Μὴ ἐπηρεαζώμεθα ἐκ τοῦ ὅτι τινῶν κλάδων τῆς πατρικῆς ὑπηρεσίας ἢ ἐξασφάλισης δὲν παρήγαγεν ἀναμφισβητήτως πλήρεις τοὺς ἐπιθυμητοὺς καρπούς. Τοιαῦτα μέτρα δὲν ὠφελοῦσιν ἐὰν μὴ ἐκτείνωνται ἐπὶ πάντας τοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως. Ἐὰν ὁ ὑπουργὸς δὲν ἐνασκή, λόγου χάριν, τὴν ἀποκειμένην αὐτῷ ἐπὶ τῶν δικαστηρίων αὐστηρὰν ἐποπτεῖαν συντελεῖ βεβαίως εἰς τοῦτο μεγάλως, ὅτι τὸ ἀπομένον τοῦτο τῆς ἐξουσίας τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης πρέπει νὰ τὸ συνεισφέρῃ οὗτος εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον τῶν λαφύρων τῆς ἐξουσίας, τὰ ὅποια κατ' ἀνάγκην ἐκ τοῦ γενικοῦ συστήματος πρέπει ν' ἀφθῶσιν εἰς τὴν ἐλευθέραν κάρπωσιν φίλων τῆς κυβερνήσεως βουλευτῶν τε καὶ μ.ἡ. Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι ἐξ ἀνάγκης παραλείπεται καὶ τὸ δυνάμενον νὰ ἐνεργηθῇ κατὰ μὴ φίλου τῆς κυβερνήσεως πρὸς ἀποφυγὴν σκανδαλώδους καὶ ἀπροκαλύπτου ἐξαιρέσεως.

Ἐπιδιοκιμάζοντες τὴν ἐξ ἀρχῆς μνησθεῖσαν πρότασιν τοῦ ἐκ Θήρας βουλευτοῦ καὶ τὴν ὑπὲρ αὐτῆς συνηγορίαν τῶν δύο ἄλλων, καταδικάζομεν τὴν ὀλιγορίαν τῆς κυβερνήσεως πρὸς τὸ ἐν λόγῳ νομοσχεδίον τῆς, τὸ ὅποιον ἦτο φαίνεται μόνον προωρισμένον νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς τὸν ἐπιλογον οὕτως εἰπεῖν τῶν κατὰ τῆς κυβερνήσεως λεχθέντων ἐν τῇ συνόδῳ ταύτῃ. Ἐὰν ὁ κ. Τρικούπης εἰλικρινῶς ἐπρέσβευε τὸ χρησίμουν αὐτοῦ τοῦ νομοσχεδίου, οὐδεμίᾳ ἀμφιβολίᾳ ὅτι θὰ εἴχομεν ἤδη νόμον περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων. Κατ' ἄλλην τινὰ πρό καιροῦ ἤδη συζητήσιν. ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ἀγορεύσαντος τοῦ ἐξ Εὐρυτανίας βουλευτοῦ καὶ ὑπομνήσαντος ὅτι μέχρις ὀχληρίας ἄλλοτε καὶ δι' ἰδιαιτέρων πρὸς τοὺς τότε φίλους του ὑπουργοὺς παραστάσεων, συνίστα τὴν ταχεῖαν εἰσαγωγὴν εἰς ψήφισιν νόμου περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων, ὁ κ. ὑπουργὸς διακόπτων ἔλεγεν ἑρωτῶν: «καὶ δὲν εἰσῆχθη; καὶ δὲν θὰ τὸ καταψηφίσετε;» Ἀκολούθως καὶ ὁ κ. Σωτηρόπουλος καὶ ὁ κ. Φλογαῆτης συνηγόρησαν ὑπὲρ τοιοῦτου νόμου. Καὶ μόλα ταῦτα ἐνῷ τοιοῦτους εἶχεν ἡ κυβερνήσις ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει συνηγοροῦς, ἐν ᾧ κατὰ τὰ φαινόμενα καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν διαπρεπόντων ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει θὰ ἦσαν σύμφωνοι καὶ τὸ πολὺ παρατηρήσεις τινὲς θὰ ἐγίνοντο ἀπὸ ἑνὸς δύο ἀντιπολιτευομένων ἢ συμπολιτευομένων, μόνον τὸ νομοσχεδίον τοῦτο ἐγκατελείφθη ἐν πράγματι, ἐγγραφόμενον πρὸς χλευ-

ασμὸν μᾶλλον εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Καὶ κατ' αὐτὴν τὴν τελευταίαν συζήτησιν, προκειμένου περὶ τῆς τρίτης συζητήσεως, ἂν ἤθελε ὁ κ. Τρικούπης ν' ἀποδεχθῇ τὴν πρότασιν τοῦ κ. Βαλέττα, ἐν μιᾷ ὥρᾳ τὸ πολὺ ἐπεραιούτο καὶ ἡ τρίτη συζήτησις καὶ κατόπιν θὰ ἐγίνετο καὶ ἡ διάσωσις τῶν ἐφεινθέντων δικαστικῶν ἐργασιῶν διὰ τῆς ἀναβολῆς τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν. Ἄλλ' ἡ σύνοδος αὕτη ἔπρεπε νὰ ἔχῃ καὶ ἐν τούτῳ τῷ ζητήματι ὡς ἐπιλογον τρόπον τινὰ τὴν φενάκην τῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως.

Ἀντάρτης.

ΒΟΥΛΗ

Λοιπὸν ἡσύχασες καὶ σὺ βουλὴ μου ξακουσμένη, καὶ τώρα ἐρημόσπιτο ἀπέραντο ὁμοιάξεις, ποῦ μέσα του δὲν βρίσκεται καμμιὰ ζωὴ κλεισμένη. Ἐσὺ ὅπου στὰ σπλάχνα σου χίλιες ζωαῖς κοχλάξεις ὁμοιάξεις κενοτάφιο πελώριο, καυμένη . . .

Καὶ σὺ λοιπὸν ἡσύχασες βουλὴ μου ξακουσμένη.

Ἦταν καιρὸς τ' ἀδύνατο νὰ ξεκουράσῃς σῶμα· στήν μακρινὴν σου τὴ ζωὴ πόσα καὶ σὺ δὲν εἶδες; γρονθοκοπήματα, βρυσιαῖς, καὶ μαγγουριαῖς ἀκόμα, φόρους καὶ δάνεια, Ταμποῦρ καὶ φτερωταῖς ἐλπίδες! Καπνοὺς καὶ λόγους ἔδραζε τὸ φλογερὸ σου στόμα!

Ἦταν καιρὸς τ' ἀδύνατο νὰ ξεκουράσῃς σῶμα!

Πόσαις πικραῖς ἐνθύμις ἡ ὄψις σου μοῦ φέρει . . . ὁ νοὺς μου πάντα στὸν καιρὸ ποῦ ζοῦσες φτερουγίζει, κ' ἐκεῖ τρελλὸς θεότρελλος μὲ τόσο ἄλλ' ἀσκέρι χειροκροτεῖ, ποδοκροτεῖ, ἐνθουσιᾷ, σφυρίζει . . . Κ' ἐν ᾧ φουχιάζ' ὁ πρόεδρος τὸν κώδωνα στὸ χέρι Πόσαις πικραῖς ἐνθύμις ἡ ὄψις σου μοῦ φέρει!

Ὡ νά! ὁρμοῦνε χίλιοι διῶ ἀκράτητοι στὸ βῆμα, ἄλλοι σὰ βράχοι στέκονται ὀρθοὶ νὰ τοὺς κρατήσουν, καὶ μπλέκονται καὶ σπρόχνονται καὶ μοιάζουν ἄγριο κύμα ποῦ διῶ ἐνάντιοι καιροὶ στή μέση θὰ τὸ κλείσουν. Κ' ἐκεῖ ποῦ λείει ὁ καθεὶς: θὰ χαλαστοῦν τί κρῖμα! Τότε ὁρμοῦνε χίλιοι διῶ ἀκράτητοι στὸ βῆμα!

Ἡ κλασικαῖς ὑψόνονται μαγκούρες στὸν ἀέρα, βρυσαῖς, φωναῖς, ἀλαλαγμοὶ ἀπὸ τὰ θεωρεῖα, σκούφιες καὶ φέσια, καὶ ψηλὰ, πετοῦνε σ' ἄλλη σφαῖρα, ὥσάν νὰ στέλνουν ἀσπασμούς εἰς τὴν ἐλευθερίᾳ! Κι' ὅταν κανεὶς τὸ Σύνταγμα φωνάζει ἐκεῖ πέρα, Ἡ κλασικαῖς ὑψόνονται μαγκούρες στὸν ἀέρα!

Μὰ μέσα στήν ὀχλοβοὴ καὶ μεσ' τὴν παραζάλη νὰ καὶ κλητῆρες καὶ μ' αὐτοὺς σολντάτοι σπαθοφόροι, νὰ καὶ ὁ Μοίραρχος μαζὶ μὲ τὴ φρουρὰ εἰσβάλλει καὶ γίνοντ' ἓνα: βουλευταῖ, σπαθιά, κλητῆρες, φόροι! Μὲ λύσσα τότε ὁ πρόεδρος ὅλους ζητᾷ νὰ βγάλῃ Μὰ μέσα στήν ὀχλοβοὴ καὶ εἰς τὴν παραζάλη!

Καὶ κάπου κάπου ἀκουγες ἀθλητικὸ τρίομο, κανένα δύο μαγγουριαῖς, καμμιὰ κλοτσιὰ γεμάτη,

χαμάλη, βλάκα καί... παρὸν, κι' ὅλα αὐτὰ μὲ στόμφο
—Αὐτὰ μὴ μοῦ τὰ λὲς ἐδῶ, ἔξω ἀν' θὲς περπάτει!...
Κι' ὅσῳ ποῦ ναῦρισκας ἐκεῖ κατὰληξι εἰς οἶμφο,
ἴσως κανένα ἄκουγες ἀθλητικὸ τρίομφο!

Μὰ τώρα ποῦ ἡσύχασες, Βουλὴ μου ξακουσμένη,
π' οὔτε ὁ Πρόεδρος συχνὰ κτυπάει τὸ κουδούνι,
οὔτε ὁ Καλλιγᾶς πολὺ στὸ βῆμα ἀναβαίνει,
οὔτ' ὁ Δημητρακάκης μας τοῦ μπαίνει στὸ ρουθόφι,
π' οὔτ' ὁ Πετρίτσος ἐνοχλεῖ τὸ ὕπνο σου καυμένη
ποτέ σου νὰ μὴ σηκωθῇς, **Βουλὴ μου ξεπεσμένη!**

Νινοῦτσο.

ΛΗΣΤΕΙΑ ΜΕΣ ΤΗ ΜΥΤΗ ΜΑΣ

Πολλάκις πράγματα μηδαμινὰ ἐξογκοῦνται ἐν τῷ τύπῳ·
καὶ ἄλλοτε πάλιν τὰ σοβαρώτερα ἐκμηδενίζονται, ὥς νὰ
ἦτο ὁ τύπος μηδενιστής. Σήμερον ἡ αὔριον πρόκειται νὰ ἐκ-
δοθῇ βούλευμα ἀπαλλακτικὸν ἢ παραπεμπτικὸν προκειμέ-
νου περὶ ὑποθέσεως, ἥτις ὤφειλε ν' ἀπασχολήσῃ σπουδαίως
καὶ τὴν δημοσιογραφίαν καὶ τὴν κυβέρνησιν καὶ τὴν βουλὴν
ἀκόμη, ὅταν ὑπῆρχε βουλὴ, καὶ ἥτις ἐν τούτοις περιωρί-
σθη νὰ φιλοξενηθῇ εἰς τὰ συνήθη ὀλιγόστιχα διάφορα τῶν
ἡμερησίων μας καὶ—νὰ λησμονηθῇ.

Πρόκειται περὶ φαινομένου κοινωνικοῦ, ὅπερ δεκατρι-
τίαν ὀλόκληρον ἔχομεν νὰ ἴδωμεν, ἀφ' οἴτου δηλαδὴ εἰς τὰ

πεδία τοῦ Μαρθῶνος ἔπесαν ἄγγλοι θύματα τῶν τελευταί-
ων ἐλλήνων ληστῶν. Καὶ ὅμως, ὡς εἵπομεν, σήμερον ἡ αὔριον
οἱ διὰ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν συλληφθέντες παραπέμπονται ἢ
ἀπολύονται, καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει θάπτεται διὰ παν-
τός γεγονός, ὅπερ ἀντὶ νὰ ἐξεγείρῃ ὅλην τὴν πρωτεύουσάν
καὶ ὅλον τὸ κράτος, παρῆλθεν ἀπαρατήρητον, ὅταν χάρις
εἰς τὴν συντονιστικὴν δεινότητα τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἀστυ-
νομίας δὲν παρέρχεται ἀπαρατήρητος ἡ κλοπὴ ἐνὸς Ἰνδιὰ-
νου ἢ ἡ ὑπεξαίρεσις μιᾶς μπουγάδας.

Ἀκούσατε καὶ κρίνατε.

* * *

Κατὰ τὴν φαληρικὴν ἀκτὴν, εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ
τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ, ἐπὶ τῶν βυσινοχρόων κατὰ τὴν δύσιν
τοῦ ἡλίου προπύδων τοῦ Ὑμηττοῦ, εἶνε τὸ χωρίον ἢ μάλ-
λον ἔπαυλις Χασάνι, ἰδιοκτησία τῆς κυρίας Δεσποίνης γή-
ρας Ζωγράφου, ἄλλοτε εἰσηγητοῦ ἐν τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ.
Ἀπὸ δεκαπενταετίας, ἀφ' ἧς δηλαδὴ ἐχέρρυσεν, ἡ Δέσποι-
να Ζωγράφου κατοικεῖ ἐν τῇ ἐπαύλει τῆς. Εἶνε σχεδὸν ἐ-
βδομηκοντοῦτις· ἔχει υἱὸν τὸν κ. Πέρβελην· ἡ μόνη παραμυ-
θία τῆς εἶνε ἡ ἔπαυλις, τὴν ὁποίαν ἐξωραΐζει, ἐπιμελεῖται,
καλλιεργεῖ· σχεδὸν πάντοτε εἶνε ἀπομεμονωμένη· ἐνίοτε
τὸ θέρος τὴν ἐπισκέπτονται οἱ συγγενεῖς· ἄλλοτε ὁ υἱός·
ἄλλοτε ὁ ἀνεψιός. Ἐχει ἓνα ὑπηρέτην καὶ ἓνα ἐπιστά-
την. Τὸ Χασάνι διαιρεῖται εἰς ἄνω καὶ κάτω χωριό. Ἀπὸ
τῆς θαλάσσης μόλις ἀπέχει δέκα λεπτά. Τὸ χωριδίον μόλις
συνίσταται ἀπὸ δύο τρεῖς οἰκογενεῖας χωρικῶν, κολλίγων
τῆς ἐπαύλεως. Ἐχει καὶ ναϊδριον, τὴν Ἀγίαν Παρασκευὴν,
ὅπου πρῶτ' καὶ ἐσπέρας μετέβαινε προσεχόμενη ἡ Δέσποινα
τοῦ χωριδίου.

Τὴν 22 παρελθόντος Δεκεμβρίου, ἡμέραν νομίζομεν Κυ-
ριακὴν, ἡ Δέσποινα Ζωγράφου ἐπέστρεφεν ἐκ τοῦ ναϊδρίου
περὶ τὴν 5ην καὶ ἡμίσειαν τῆς ἐσπέρας. Τὰ σπῆτια τῶν

25

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

25

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 447)

Ἀναμφιβόλως, ἐξηκολούθει νὰ ἐμφανίζεται αὐτὴ καθ'
ὕπνον εἰς τὰ ὄνειρά του, ἀλλ' αὐτὸ δὲν τὸν ἐφθανε πλέον.
Νύκτα τινὰ ὥρμησεν ἐκτὸς τῶν βράχων, καὶ ὑπὸ τῶν ἀ-
στερόεντα οὐρανὸν, τὸν φωτιζόμενον ὑπὸ τῆς μεγαλοπρε-
ποῦς σελήνης, ὥρμησε διὰ τὸ Βωκούρ. Κάνεις δὲν τοῦ εἴ-
πεν, ὅτι ἐκεῖ κατοικοῦσε. Πῶς; τὸ ἐγνώριζε; Τὸ ἐμάντευσεν
ἐξ ἐνστίγχτου, ἐξ ἔρωτος! Ἄμα ἐφθασεν ἐνώπιον τοῦ ὑπὸ
τῆς σελήνης φωτιζομένου πύργου στάθηκε, διότι οἱ παλμοὶ
τῆς καρδίας του τῷ ἔλεγον, ὅτι δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ προ-
χωρήσῃ καὶ νὰ κυττάξῃ ἄλλοι. Ἐκείνη, τὴν ὁποίαν ζητοῦσε,
ἐκεῖ εὗρίσκετο, κοιμωμένη κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην. Σιω-
πὴ βαθεῖα ἐπεκράτει ἐν τῇ μεγαλοπρεπεῖ κατοικίᾳ, οὐδε-
μία ἀκτὶς φωτὸς διεπέρα τὰ παραπετάσματα τῶν μεγάλων
παραθύρων. Ἐπλησίασε πρὸς τὸ δύφρακτον, ἠνωρθῶθη καὶ

παρετήρησεν, ἀλλ' οὐδὲν εἶδεν ἢ πυκνοὺς σωροὺς δεινρυλ-
λίων ἀσθενῶς φωτιζομένων, μίαν γάστραν ἐκ ρόδων καὶ
ἄλλην μεγαλειτέραν ἀπὸ γεράνια. Ἀριστερὰ σκοτεινὴ γραμ-
μὴ ὑπεδείκνυε τὸ μέρος, ἀφ' οἴτου ἤρχιζε τὸ ἄλσος· οἱ κῆ-
ποι ἦσαν ἀριστερόθεν, καὶ εἰς τὸ βάθος ἡ σκοτεινὴ γραμμὴ
τοῦ ἄλσους.

Ἐκ τοῦ μέρους τούτου ἠκολούθησε τὸν τοῖχον τοῦ πε-
ριβόλου· ν' ἀναρριχηθῇ ἐπὶ τοῦ τοίχου τούτου δὲν ἦτο δύ-
σκολον δι' αὐτόν, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐπράξε καὶ οὔτε κἂν τὸ ἐ-
βαλε κατὰ νοῦν. Ὅταν εἶδεν ὅτι πολὺ ἀπεμακρύνθη, ἐπαν-
ῆλθεν εἰς τὸ δύφρακτον πρὸ τοῦ ὁποίου στάθηκε κάμποσιν
ὥραν. Ἐκεῖ που πλησίον ὑπῆρχε μικρὸν ἄλσος, εἰς τὸ μέ-
σον τοῦ ὁποίου πλειὰς πετελεῶν, ὅθεν ἐφάνετο ὅλη ἡ
πρόσοψις τοῦ πύργου. Εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἄλσος καὶ ἐκρύβη
εἰς αὐτὸ ὡς κακούργος, προπαρασκευαζόμενος νὰ πράξῃ
κάνεν κακούργημα· ἔμεινεν εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν μέχρι τῆς
αὐγῆς, ἐκ φόβου ὅμως μὴ τὸν ἴδωσιν ἐπανῆλθεν εἰς τὸ δά-
σο.

Ἐπὶ τρεῖς κατὰ συνέχειαν νύκτας· ἐπανήρχετο καὶ ἀνε-
χώρει πάντοτε περὶ τὸ λυκαυγές. Κατόπιν, ἐπὶ μίαν ἐ-
βδομάδα ἡσύχασεν, ἔπειτα ὅμως καὶ πάλιν ἡ ἐπιθυμία
του τὸν κατεκυρίευσεν καὶ ἄρρησε τὸ ἐρημητήριον διὰ νὰ ἐ-
πιστρέψῃ εἰς τὸν πύργον. Ὡς καὶ πρότερον, οὕτω καὶ τὴν
φορὰν ταύτην διενυκτέρευσε εἰς τὸ ἄλσος, ἀλλὰ καὶ ἀφού
ἐξημέρωσεν, δὲν ἀπεμακρύνθη ἀναλαβὼν πλέον θάρρος. Ἀν-